

Beköszöntő

Editorial

Köszöntjük a megújult Szociális Szemle Olvasóit!

Lapunk több fontos változáson jutott túl az elmúlt időszakban – e változásokkal alkalmazkodunk a hazai és nemzetközi környezet mai követelményeihez. Ettől az évtől, 2020-tól rendszeressé, kiszámíthatóvá tesszük lapunk megjelenését. Évente két számmal jelentkezünk majd, mindig június és december végén. A hagyományos nyomtatott forma helyét egy megújult, könnyebben elérhető weboldalon a digitális változat veszi át.

A lap célkitűzései nem változtak: a szociális munka tudományterületének fórumaként elméleti és empirikus tanulmányokat, a szakma gyakorlatáról szóló értékeléseket, reflexiókat, interjúkat közlünk, a nemzetközi összehasonlító vizsgálatok erősségeire tekintettel magyar és angol nyelven egyaránt. Fontosnak tartjuk a szakmát foglalkoztató kérdések egyidejű tematizálását.

A jelenlegi számban így a Covid-19-világjárvány egyes hatásaival foglalkozunk. Világunk visszavonhatatlanul megváltozott. A pandémia egy *újfajta reflektív modernitás* felé indítja el az emberiséget, ahol esély nyílik az emberi élet minőségét meghatározó társadalmi gyakorlat egyes kérdéseinek újragondolására és átértelmezésére. Az elmúlt hetekben, hónapokban megtapasztalt kapcsolati megfosztottságban jobban megérthettük, mit jelent *társas lénynek* lenni. Kísérletezhettünk a „slow”, a nyugodtabb ritmusú, környezeti szempontból kevésbé pusztító életmód kialakításával. Megtanultuk, hogy mostantól a gazdasági visszaesés egy új, feltehetően visszatérő tényezőjével kell szembenéznünk. Felmérhettük a digitális kommunikáció előnyeit és korlátait, és láttuk, hogy az eleven emberi kapcsolatokat e formák nem tudják pótolni. Világszerte megmutatkoztak a humán és szociális szolgáltatások erősségei és gyenge pontjai.

Ugyanakkor a szociális munkások tevékenysége előtérbe került: a sérülékeny, hátrányos helyzetben lévő személyek, csoportok, közösségek kockázatainak csökkentéséhez, az egészségügyi és oktatási rendszerek működőképességének fenntartásához az ő hozzájárulásuk nélkülözhetetlen. E helyzet megmutatta a szociális munka valós és egyértelmű társadalmi szerepét, hasznát – nem csupán a magas kockázatú csoportok, de egymásra utaltságunk, kapcsolati hálózataink kiterjedtsége és mélysége folytán a teljes társadalom életében. A hazai szociális munkások ezért eleinte abban reménykedtek, hogy szakmai tevékenységüket jobban megismerik és elismerik majd. Egy gyakorló szakembert idézve: „(...) *a minimum elvárás, hogy a „szociálisok” nonstop szolgáltatnak. A szociálisok, akiktől települési szinten sem tudják, hogy mivel foglalkozunk pontosan (...). Mindenki kénytelen a megváltozott helyzethez alkalmazkodni, ez nem kérdéses (...). Annyira természetes, hogy rugalmasak vagyunk a munkánkban. Természetes, hogy többet utazunk, mint amekkora útiköltséget megtérít a munkahely. Természetes, hogy szabadság alatt tárgyalásra megyünk, vagy beugrunk megírni valamit.*” (D. R., 2020 június) Úgy tűnik, az elismerés ismét elmarad, mi azonban tartozunk azzal, hogy történeteikből elmondjunk néhányat.

Pontosan milyen változásokat hozott a Covid-19-járvány a szociális szférában, és miképpen változtatta meg az emberi élet minőségét? Erre a két kérdésre ma még nem adhatunk

átfogó válaszokat – de megkezdhetjük a válaszok keresését. Jelenlegi számunkkal ehhez a munkához szeretnénk hozzájárulni.

2020. június

A szerkesztők

Dear Readers,

We take great pleasure in welcoming you in our renewed website. Our journal, Social Review (Hungary) has been transformed into a digital biannual, to be published in every June and December.

The mission of the journal, however, has not been changed since its 2008 foundation. The journal provides a forum for theoretical, empirical and methodological studies in social work as well as evaluations, comparative works, reflections and interviews related to social work practice.

Thematizing current challenges in social work is a priority of the journal, and this is why the current issue is dedicated to the impact of COVID-19 pandemic. Our world has irrevocably changed. The pandemic has brought about a *new type of reflexive modernity* in which certain aspects of our social practices determining the quality of life have been questioned and are to be reinterpreted. In the past few months, we could experience a social-relational deprivation and could elaborate on the true meaning of being a *social animal*. We could experiment with “slow” lifestyles that are less detrimental to the natural environment – and we have learnt that we probably have to face a new factor in naturally recurring economic crises of late modernity. We could assess the benefits and limitations of digital communication and could witness that these forms cannot replace face-to-face human relations. We could appreciate the strengths and face the shortcomings of human and social services all over the world.

Social worker practice has been in the foreground as social workers’ contributions are inevitable to diminish the new risks for vulnerable groups and communities; to sustain human and social services functioning; and contribute to the work of health and education systems, thereby reducing the risks of the pandemic for the entire society.

This is why social workers in Hungary had hoped that their professional activities would be recognized more than before. These hopes have soon disappeared but we owe the practitioners to tell some of their stories.

In what ways has COVID-19 changed the social sector? What is its comprehensive impact on the quality of life? We are not in the position to answer these questions yet; but can begin to search for the answers. The current issue is meant as a contribution to this work.

June, 2020

Editors